

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 4/2019
05.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 8/19 од 23.01.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 15 Прж.бр.9693/18 од 15.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 8/19 од 23.01.2019. године, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.40062/16 од 14.03.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15 Прж.бр.9693/18 од 15.05.2018. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, окривљеног АА,

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

- да је дана 19.05.2016. године у 14,56 часова у ..., улица ... смером од ... улице ка ... улици управљао путничким возилом „Б“ категорије, регистарског броја ..., брзином од 72 километара на час, на путу у насељу, где је општим ограничењем брзина ограничена на 50 километара на час, што је установљено радарском контролом у висини електричног стуба број 09,

- чиме би учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.40062/16 од 14.03.2018. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну од 8.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да ће уколико казну не плати, суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, и на четири казнена поена применом члана 48. Закона о прекршајима и члана 335. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који ће се евидентирати у регистру о казним поенима возача у информационом систему Министарства унутрашњих послова на основу Правилника о начину вођења евиденција и казним поенима и одузимању возачких дозвола.

Истом пресудом на основу члана 53. и члана 58. Закона о прекршајима и члана 338. став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима окривљеног АА је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана о чијем извршењу ће се старати Министарство унутрашњих послова на основу Правилника о начину вођења евиденције и казним поенима и одузимању возачких дозвола.

Наведеном пресудом на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени АА је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 5.000,00 динара у року од 15 од правноснажности пресуде под претњом наплате принудним путем.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 15 Прж.бр.9693/18 од 15.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Едвина Прелића, а пресуда Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.40062/16 од 14.03.2018. године је потврђена.

Против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 15 Прж.бр.9693/18 од 15.05.2018. године, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 8/19 од 23.01.2019. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и списе предмета врати истом суду на поновну одлуку или да првостепену и другостепену пресуду преиначи и сходно члану 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима окривљеног АА, ослободи одговорности да је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Чланом 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а ставом 2. истог члана да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Из изреке првостепене пресуде, произилази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима зато што је у време и на месту ближе описаном у изреци те пресуде управљао путничким возилом брзином од 72 километара на час, на путу у насељу, где је општим ограничењем брзина ограничена на 50 километара на час.

Закон о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, бр. 41/09 ... 96/15, 9/16 – одлука Уставног суда) у члану 332. став 1. тачка 8. прописује да ће се новчаном казном у износу од 6.000,00 до 20.000,00 динара казнити за прекршај лице које поступа супротно одредбама из следећих чланова овог закона – члана 43. став 1, члана 45. став 1. тач. 1, 2. и 3, који се у насељу креће брзином која је од 21 километар на час до 50 километара на час већа од дозвољене.

Законом о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник број 24/18 од 26.03.2018. године) у члану 150. став 3. прописано је да се у тачки 8) члана 332. став 1. речи „од 21 километар на час“ замењују речима „за више од 30 километар на час“. Наведени закон ступио је на снагу 03.04.2018. године.

Изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“, број 41/18 од 31.05.2018. године који је ступио на снагу 01.06.2018. године у члану 7. наведено је „у члану 332а став 1. тачка 4. бр “44“ замењује се бројем „43“ из чега произилази да је овом изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 километара на час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. овог закона.

Из напред наведених одредби Закона о безбедности саобраћаја на путевима и његових измена произилази да је у периоду од 03.04.2018. године од 01.06.2018. године (у ком периоду је донета другостепена пресуда – дана 15.05.2018. године) радња која се окривљеном АА у овом прекршајном поступку ставља на терет – да је у насељу управљао брзином већом од дозвољене за 22 километара на час, није била прекршај, јер је прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у

распону од 20 до 30 километара на час, у наведеном периоду важења Закона био декриминализован.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд је примењујући закон који је важио у време извршења прекршаја (Закон о безбедности саобраћаја на путевима „Службени гласник РС“, 41/09 ... 95/16, 96/16 – одлука Уставног суда) а не Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/18 од 26.03.2018. године) који је важио у време доношења другостепене пресуде, повредио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, учинио повреду материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, као и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује. Будући да је радња извршења прекршаја од стране окривљеног АА у време доношења другостепене пресуде била декриминализована, применом члана 6. став 2. и члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима Врховни касациони суд је преиначио првостепену и другостепену пресуду и окривљеног АА ослободио од одговорности да је извршио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Како је окривљени АА ослобођен одговорности да је извршио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези са чланом 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић